

Isto tako je, kendar okna zmerzujojo. Mislim, da vam o tem ni treba obširnejše govoriti, ker bi vam moral to stvar le ponavljati, a to bi bilo zame in za vas dolgočasno.

Le tega gotovo ne veste, kako se na zmerznenih oknih one lepe ledene evetice narejajo, katere po zimi skoraj vsako jutro, ako je hud mraz, lehko vidite.

Prav na tanko se to še ne vé. Kapljice na oknu, predno zmerznejo, pomikujejo se po raznih potih in med tem tudi zmerzujojo. Prej ko ne so ravno ovi različni potje, ki nam tako lepe podobe predstavljajo.

Poledica ali gololed je pa ledena skorija, ki se naredi, kendar dež zmerzne. Zemlja je proti koncu zime še zelo merzla, in dež, ki na njo pade, lehko zmerzne. Tako se naredi poledica, po katerej ljudje težko hodijo in tudi marsikedo na njej pade.

Ako se mu nič žalega ne pripeti, dobro je, padlega človeka je le malo sram in smijaje se zopet vstanе; ako si pa rokò ali nogo izpahne, potem je pa — jo!

I.J. T.

Razne stvari.

Kratkočasnici.

* Pri izprševanji praša nek učitelj učenca: „Koliko je dve in tri?“ Deček pomisli, pa se ne more spomniti. Zdaj ga pokliče učitelj k sebi in mu reče: „Ako ti dam dve žemlji in še tri, koliko jih imaš potem?“ „Potem jih imam že zadosti,“ odgovori mu deček.

* Nek imeniten gospod pride v šolo in praša učenca: „Koliko veljá vagan pšenice, kendar velja pet vaganov 30 gld.?“ „Prosim gospod“ odgovori učenec, „mi se še nismo učili od pšenice, ampak le od krompirja.“

Naloga sè številkami.

Neki kmet kupi zemljišče, ki je 80' dolgo in 40' široko; hoče si na tem zemljišču sezidati hišo, ki je 80' dolga, 40' široka in na istem prostoru imeti tudi vert, ki je tudi 80' dolg in 40' širok. Kaj mislite, kako je to napravil?

T. B.

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

Rešitev naloge sè številkami, uganjke za stavic in rešitev rebusa v 2. listu „Verteca.“

Rešitev naloge sè številkami.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

P e s t a l o c i .

Prav so jo rešili: Gg. Jož. Žinko in Št. Kovačič, učitelj v Središču na Štaj; J. Levičnik v Železnikih; Fr. Tomšič, duh. i učit. v Koprivi na Krasu; Ant. Berečič, učit. v Star. tergu p. Loža; Jos. Mavčički na Pivki; Marko Kovšča, učit. v Selcih; Demšar in Jezeršek v Železnikih; Jak. Ukmar, učit. v Mošnjah; Iv. Zarnik, učit. v Budanjah; Fr. Jurkovič, učit. v Šmarji pri Jelšovcu; Fr. Kos, dij. v Ljubljani; Janko Božič, dij. v Gorici; Tone gr. Barbo, dij. v Rakovniku; Jos. Škofic, dij. v Ljub.; I. Tomšič, normalec v Ljubljani; Ern. Krapež, učenec v Ipavi; — Katarina Groser, učiteljica v Rojani; Olga Haring v Černomlji; Mat. Tomšič, v Trebnjem; Ivana Češnovar, posestnica v Polhovem gradeu; in Terezija Bartol v Ljubljani.

Rešitev računskih nalog.

1. Sestre pridiši na terg postavijo košare z jabelki na tla, ter pričakujejo kupcev. Kmalu pride neka imenitna gospa k Roziki in jo vpraša. „Deklica! po koliko jabolka da ješ za en krajcar?“ „Sedem,“ odgovori Rozika. Po koliko pa vidve vpraša gospa sestri?

„Tončika in Francka se spomniti materine zapovedi, ter rečeti „tudi po sedem.“ Gospa kupi tedaj od Rozike za jeden, od Tončike za štiri in od Franke za sedem krajcarjev jabelk. Roziki ostanejo zdaj še tri, Tončiki dve in Franck eno jebelko. Komaj perva gospa odide, pride že druga ter vpraša ravno tako najpred Roziko: „Po čem prodajaš jabelka.“ „Eno velja tri krajcarje,“ odgovori Rozika. „Midve tudi tako“ odgovoriti sestri. Ker so gospoj lepa jabelka dopadla, in jih tudi nobena deklica ni ravno mnogo imela, pokupila je vse. Rozika dobi tedaj devet, Tončika šest in Francka tri krajcarje.

Tako so sestre prodale vsa jabelka po enakej ceni in tudi prinesle enako številu denarja domov, kakor jim je bila mati naročila.

II. To čudno število je: 2714

D o k a z :

$$\begin{array}{l} \text{a) } 2+7+1+4=14, 2\times 7=14. \\ \text{b) } 2+1+4=7, \quad 7=\frac{14}{2} \\ \text{c) } 2\times 4=8, \quad 7+1=8. \\ \text{d) } 7-2=5, \quad 1+4=5. \end{array}$$

III. Tako-le: XX

Odštejem 88

Ostane 22

Prav so jo rešili: Gg. Fr. Tomšič, duh. i učit. v Koprivi na Krasu (II.); X. v Celju; J. Žinko (I. II. III.) in Štef. Kovacić (II) učitelja v Središču na Štaj.; Jož. Slekovec, učit. v Jarenini (III); A. Berčič, učit. v Star. tergu p. Loža (II); Jan. Kuštrin, duh. v dol. Tribuši (II); M. Kovšca, učit. v Selcih (II. III.); Iv. Zarnik, učit. v Budanjah (II. III.); Vojteh Ribnikar, dij. v Kranji (II.); Ožb. Hönigmann, uč. 4. raz. v Ljutomeru (I. II.); Jos. Škofic, dijak in J. Tomšič, normalec v Ljublj. (II); — Ivana Češnovar, posest v Polhovem gradiču (II); Kat. Groser, učiteljica v Rojani (II. III.); Filipina Wagner, v Ljublj. (II. III.); M. Louša, v Ljublj. (II) in Mat. Tomšič v Trebnjem (II).

Rešitev rebusa.

Domäčega tatú se težko ubrani.

Prav so ga rešili: Gg. Jos. Le-

vičnik in Iv. Dominik v Železnikih; A. Berčič, učit. v Star. tergu p. Loža; Jos. Vovk, učit. v Cerknici; Jan. Kuštrin, duh. v dol. Tribuši; Jos. Hönig, terg. v Kanalu; Jos. Mavčički na Pivki; Demšar in Jezeršek v Železnikih; Jak. Ukmar, učit. v Mošnjah; Iv. Zarnik, učit. v Budanjah; J. Gantar, učit. v Planini p. Vipave; Fr. Jurkovič, učit. in Pučkov, poštni uradnik v Šmarji p. Jelšovcu; Tonej Šket, učit. pri Sv. Lenartu na Štaj.; Fr. Tomšič, duh. i učit. v Koprivi na Krasu; J. Fric, v Žrelecu na Kor.; X. v Celji; Jož. Žinko in Štef. Kovacić, učit. v Središču na Štaj.; Fr. Kokalj, učit. v Ljubljani; Fr. Gerkman, učit. v Ljublj.; Jož. Slekovec, učit. v Jarenini; Jos. Potepan, kmet v Zemonu; Hen. Podkrajšek, dij. v Ljublj.; Tone g. Barbo, dij. v Rakovniku; Jož. Unger, terg. pomoč. v Št. Jurji na Štaj.; Vojteh Ribnikar, dij. v Kranji; Jos. Škofic, dij. v Ljubljani.; Drag. Triller, dij. v Ljublj.; Fr. Kos, dij. v Ljublj.; Janko Božič, dij. v Gorici; Janko Bleiweis, učenec v Ljublj.; Ernest Krapež, učenec v Ipavi; J. Tomšič, norm. v Ljublj. Jož. Kušar, učenec v Ljublj.; — Kat. Groser, učiteljica v Rojani; Olga Haring v Černomluju; Alb. Pirc, v Teržiču; Mat. Tomšič, v Trebnjem; Olga Razpetova v Postojni; Marička Pignatori-jeva v Černicah; Viktorija Jamar, uč. na Fužinah pri Ljubljani; Barbara Höchtl, uč. v Gradcu.

LISTNICA. G. J. M. v R.: „Narodna Šola“ razposlila različno šolsko blago za majhen denar, ki ga učitelji ali pa šola plačuje na leto. Letnina znaša le 1 gold. Želeti je, da bi vsi národní učitelji pristopili k temu občekoristnemu društvu. — J. U. v Št. J.: Kratkočasna ni ugodna za natis. — J. Fr. v Radegundu: Primili smo in je prav. Bili nam zdravi! — S. M. v Ljut.: O priložnosti pismeno. — T. g. B. v R.: Vaša povestica je že preveč znana; v Šmidovih povesticah je, se ve dà z drugimi besedami, prostimo raje kaj drugače. Računsko nalogo smo priběli. — J. U. v M. Dopisi na uredništvo „Vertec“ niso poštnie prosti, tudi rešitve nalog i. t. d. morajo se pošiljeti v zapečatenih in frankovanih listih ali pa na listnici. Kaj čemo, nij drugače! — K. G. v Rojani: Znabit uporabimo; bodite pozdravljeni; — J. K. v dol. Tr.: Poslana naloga je že preveč znana; tudi predlanjski „Vertec“ je nekaj enacega že prinesel. Da ste nam zdravi! — Iv. G. v Š.: Vašo pesmico smo prepozno dobili; pride drugipot. — Nekaterim gosp. pisateljem: Več pripomlanih drobtin pride vprighthodnjič na versto; za danes je bilo nemogče.

 Kedor želi Vertec od leta 1871. ali pa od 1872. l. dobi lehko še vse liste po znižanej ceni za 2 gld. pri podpisanim uredništvu.

 Družnjemu listu je priložena muzikalna priloga.

Izdatelj, założnik in vrednik Ivan Tomšič. — Tisk Egerjev v Ljubljani.